

Lieve Verpleegkundigen,

Op de camping in Stramproy motregende het bij blauwe lucht,
druppels die uit de huilende wilg bleken te komen
waar de nimfen van het spuugbeestje ons schuimend bespatten.

Ik kreeg een berichtje van de plantenoppas;
thuis kwijnde mijn vers geplante kweeper weg.
Ik had er een ring van kruidnagel en koperen stuivers rondgelegd
om de twee tere perenbloesems die voorzichtig de wereld in tastten
tegen de vraatzucht van de slakken te beschermen,
maar nu bleek het boompje nauwelijks te wortelen.

Het had zorg nodig die ik niet kon bieden.

Mijn vrouw werkt in de zorg. Toen ik haar leerde kennen
werkte ze op de afdeling hematologie,
nu werkt ze in de wijkverpleging als palliatief verpleegkundige.

Wij worden vaak bezocht door bloed en dood.

Er wordt wel eens gezegd dat je je werk niet mee naar huis moet nemen,
maar voor een verpleegkundige is dat onmogelijk,
zeker wanneer je oproepbaar bent – levens zijn waardevol
en iedereen die lijdt of richting sterven drijft
verdient het dat er iemand met de aandacht bij ze is.

Toen wij elkaar leerden kennen dacht ik, wat een handig vak,
ik hoef me nooit zorgen te maken
want er is altijd iemand in de buurt om me gerust te stellen.

Al snel merkte ik dat het tegenovergestelde eerder waar is;
een verpleegkundige kan in alles een symptoom van iets dodelijks zien.

Vandaag, op de geboortedag van Florence Nightingale, is het de Dag van de Verpleging.
Het is ook Moederdag, maar wie verpleegkundigen gelijkstelt aan moeders
heeft een nogal ouderwets beeld van de zorg.

De sector kampt met een slecht imago en lage waardering;
in plaats van applaus krijgt de zorg steeds vaker klappen.
Terwijl hun werk zo bijzonder en belangrijk is:
meer nog dan om bloed en dood, gaat de zorg om leven;
soms om het leven te begeleiden naar het einde
en altijd in de poging het leven, kort of lang nog, te verbeteren.

Verpleegkundigen vormen het fundament van de gezondheidszorg.

En als dat nog niet genoeg is om het personeelstekort terug te dringen,
dan is dit argument misschien doorslaggevend:
wie de zorg in gaat krijgt mijn vrouw als collega,
iets waar het leven zéker van zal verbeteren.